

Številka: 451-7/2016-22/628
Datum: 25. 5. 2016

Agencija za energijo (v nadaljevanju organ) izdaja na podlagi 413. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15, v nadaljevanju EZ-1) na zahtevo stranke, ki ga zastopa odvetnica, v zadevi spora vezanega na obračunan znesek električne energije na merilnem mestu št. zaradi napake na krmilni napravi, naslednjo

ODLOČBO

1. Zahtevi uporabnika, ki ga zastopa odvetnica, v zadevi spora vezanega na obračunan znesek električne energije na merilnem mestu št. zaradi napake na krmilni napravi, se ne ugodí.
2. Stranka, ki ga zastopa odvetnica, je dolžna povrniti družbi, stroške v višini EUR, in sicer v roku 15 dni od dneva dokončnosti te odločbe, da ne bo izvršbe.

Obrazložitev:

Uporabnik sistema elektrike, je po svoji pooblaščenki, odvetnici(v nadaljevanju stranka), z zahtevo, ki jo je organ prejel dne 15. 2. 2016, sprožil spor, v zvezi z obračunanim zneskom električne energije na merilnem mestu št. Stranka je v svoji zahtevi navedla, da ji je družba napačno obračunavala porabo električne energije zaradi napake na krmilni napravi (stikalni uri), v kateri preklon tarife ni deloval ter da ji je posledično izstavila napačen poračun za znesek EUR. Ob tem je stranka navedla, da so določila Splošnih pogojev za dobavo in odjem električne energije iz distribucijskega omrežja električne energije (Uradni list RS, št. 126/07, 1/08 – popr., 37/11 – odl. US in 17/14 – EZ-1; v nadaljevanju SPDO)¹, na katere sta se sklicevala tako kot tudi nasprotna stranka,, glede na Zakon o varstvu potrošnikov nepoštena in torej nična, saj nasprotujejo načelu poštenja in vestnosti in v škodo potrošnika povzročajo znatno neravnotežje v pogodbenih pravicah in obveznostih strank ter povzročajo, da je izpolnitev pogodbe neutemeljeno v škodo potrošnika. Stranka je v svoji zahtevi navedla, da se SPDO ne smejo upoštevati, ter da zahteva, da se spor v zvezi z obračunanim zneskom električne energije reši tako, da se ji bo vrnilo vse, kar je do sedaj preveč plačala za električno energijo ter da se ugotovi, da ji ni potrebno plačati še poračunanega zneska EUR. K zahtevi je stranka priložila:

- Dopis št. z dne 2. 2. 2016, iz katerega je razvidno, da je na omenjenem merilnem mestu prišlo do napake krmilne naprave (stikalne ure) ter da so bili dolžni upoštevati 74. člen SPDO, zaradi česar za popravek obračunskih podatkov na merilnem mestu ni veljavne zakonske podlage;

¹ Naveden splošni akt je sicer z dnem uveljavitve EZ-1 prenehal veljati, se pa uporablja do uveljavitve novih podzakonskih predpisov oziroma splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil, izdanih na podlagi EZ-1;

- Obrazec Podatki o merilnem mestu, merilnih in krmilnih napravah z dne 10. 12. 2015, iz katerega je razvidno, da je bila na merilnem mestu št. izvedena zamenjava ure zaradi okvare;
- Dopis z dne 17. 12. 2015 s katerim je bila stranka obveščena o zamenjavi merilne naprave ter o podatkih o nameščeni in odstranjeni merilni oz. krmilni napravi;
- Dopis št. z dne 21. 1. 2016 s katerim stranko obveščajo, da je bila pri rednem letnem popisu dne 7. 12. 2015 napaka ugotovljena in dne 10. 12. 2015 tudi odpravljena z zamenjavo stikalne ure ter da je navedeno bilo izvedeno na podlagi 74. in 127. člena SPDO, zaradi česar kljub nedelovanju preklopa tarife poračuna dobavljene električne energije po manjši in višji tarifi za obdobje, ko preklop tarife ni deloval, ni mogoče izvesti;
- Dopis št. z dne 8. 1. 2016 s katerim stranko obveščajo enako kot v dopisu z dne 10. 12. 2015 ter
- Opomin dobavitelja, iz katerega izhaja dolg iz preteklih računov v višini EUR.

Po prejemu zahteve je organ najprej preizkusil njeno pravilnost po 415. členu EZ-1. Na podlagi predloženih listin k zahtevi organ ugotavlja, da je stranka pred sprožitvijo postopka pred tukajšnjim organom najprej zahtevala od distribucijskega operaterja naj ugodni njeni zahtevi. Ko je bila njena zahteva s strani distribucijskega operaterja v celoti zavrnjena, je stranka v roku iz drugega odstavka 415. člena EZ-1 vložila zahtevo, da organ odloči v sporu.

Organ je v obravnavani zadevi skladno z določbami Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06–ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13; v nadaljevanju ZUP) distribucijskega operaterja, kot nasprotno stranko v postopku, z dopisom št. z dne 18. 2. 2016 pozval, da se pisno izjasni o zahtevku stranke ter o vseh dejstvih in okoliščinah ter za svoje navedbe priloži dokaze ter hkrati razpisal narok za ustno obravnavo.

Stranka je po svoji pooblaščenki organ z dopisom z dne 2. 3. 2016 obvestila, da v celoti vztraja pri svoji prvotni vlogi hkrati pa prosila, da se narok razpisan za dne 22. 3. 2016 opravi v njeni nenavzočnosti.

..... se je z dopisom št. z dne 4. 3. 2016 opredelil do zahteve stranke. Iz dopisa izhaja, da je bila dne 10. 12. 2015 na osnovi strankine pritožbe odpravljena napaka na preklopu tarife na števcu ter da je bilo ugotovljeno, da ni deloval preklop tarife med višjo (VT) in manjšo (MT) tarifo, ker je bila v okvari krmilna naprava. Prav tako je v dopisu navedel, da je bilo stranki večkrat pojasnjeno, da poračuna višje in manjše tarife za obdobje nepravilnega delovanja preklopa tarife ne morejo izvesti, saj zato ni ustrezne pravne podlage. je dopisu priložil tudi tabelo s podatki o količinah izmerjene električne energije z deležem višje tarife (VT) in manjše tarife (MT) v posameznem obračunskem obdobju od 6. 1. 2009 dalje. Ti podatki pa so bili, kot je navedel v dopisu, posredovani izbranemu dobavitelju električne energije, kot osnova za izvedbo obračuna električne energije. je v dopisu tudi navedel, da je dolžnost spremljanja pravilnosti delovanja krmilne naprave na uporabnikovi strani kot izhaja iz 127. člena SPDO. Ob tem je v dopisu navedel, da ker je v strankinem primeru prišlo do registriranja količin porabljene električne energije v napačnem tarifnem času, zaradi okvare stikalne ure, se je obračun količin električne energije izvedel skladno s 74. členom SPDO, zaradi česar uporabnik ni upravičen do vračila zneska porabljene električne energije na merilnem mestu št. K

navedenemu odgovoru je poleg Obvestila o redni-izredni zamenjavi merilno-krmilne naprave z dne 17. 12. 2015 ter obrazca Podatki o merilnem mestu, merilnih in krmilnih napravah z dne 10. 12. 2015 (ki jih je že predložila stranka v svoji zahtevi), predložil tudi Tabelo obračunane porabe v višji in mali tarifi za obdobje od 6. 1. 2009 do 5. 2. 2016.

Stranka se je na odgovor izjasnila v dopisu z dne 14. 3. 2016, v katerem je uvodoma navedla, da se strinja z navedbo, da ni deloval preklon med manjšo in višjo tarifo, ker je bila v okvari krmilna naprava. Stranka je hkrati tudi navedla, da so SPDO nični, da mora biti to področje po novem zakonu urejeno pravičneje in da je predvidena sprememba SPDO ter da je potrebno upoštevati zakon kot višji pravni akt. Nadalje je stranka tudi navedla, da je tisti, ki mora po 127. členu SPDO zagotavljati brezhibno delovanje merilnih naprav, merilnih transformatorjev, komunikacijskih naprav stikalnih ur in mrežne tonske komande sprejemnikov uporabnika ter da mora o ugotovljenih nepravilnostih obvestiti uporabnika. K temu je stranka tudi navedla, da je uporabnik po navedenem členu dolžan obvestiti le, če ugotovi, da stikalna ura ali sprejemnik mrežne tonske komande, ki krmili njegov dvotarifni števec ne deluje, prehitveva li zaostaja za več kot eno uro od srednjeevropskega časa oziroma zimskega ali letnega časa. V zvezi s podatki, ki jih je posredoval v tabeli v zvezi z obračunano porabo električne energije o obdobju od 6. 1. 2009 do 5. 2. 2016 je stranka navedla, da se strinja, da je med MT in VT povprečno razmerje znašalo 50% : 50% v obdobju, ko je preklon tarife pravilno deloval, da pa je v letu 2015 očitno obstajala napaka pri delovanju preklopa in da je bila v tem letu stranki preveč odmerjena količina VT (kWh): in premalo odmerjena količina MT (kWh): K temu je stranka tudi navedla, da je v zadnjih mesecih od prejela račune, na katerih je bil vedno obračunan tudi sporen znesek glede poročuna elektrike za leto 2015, ter da je prejela odstop od pogodbe o dobavi, zato je zahtevan znesek tudi plačala.

K navedenemu odgovoru je stranka priložila:

- Pregled odprtih postavk z dne 16. 2. 2016;
- Račun za znesek EUR;
- Račun z dne 29. 2. 2016 za znesek EUR;
- Račun z dne 2. 3. 2016 za znesek EUR;
- Obvestilo odklopu uporabnika sistema št. z dne 3. 3. 2016, v katerem obvešča stranko, da jo bodo po 19. 3. 2016 odklopili od omrežja zaradi odpovedi pogodbe o dobavi elektrike s strani strankinega dobavitelja;
- Dokazilo o plačilu računa v višini EUR.

Na ustni obravnavi dne 22. 3. 2016 je pooblaščenka nasprotne stranke povedala, da v celoti vztrajajo pri svojih stališčih, ki so jih navedli v dopisu z dne 4. 3. 2016, ter da se ne strinjajo z navedbo stranke glede tega, da so SPDO-ji nični, saj se po določbah EZ-1 518. in 553. člena, še vedno uporabljajo vse do izdaje novega Akta.

Nadalje je pooblaščenka nasprotne stranke navedla, da nasprotna stranka kot izdajatelj SPDO tolmači uporabo 127. člena SPDO tako, da je naveden člen zapisan v splošnih pogojih kot utemeljitev sklicevanja na 74. člena SPDO, po katerem se pri dvotarifnem merjenju količine prevzete energije obračunajo kot so bile registrirane na merilni napravi. Osnovno merjenje pri odjemalcih je bilo eno tarifno merjenje. Tarifni sistem pa je omogočal tudi dvotarifno merjenje, za katero se je lahko odločil vsak odjemalec sam, vendar je s tem prevzel nase tudi strošek nabave takšne merilne opreme, kamor sodi tudi stikalna ura, in s tem tudi odgovornost za njihovo pravilno delovanje, kar povzema drugi odstavek 127. člena. V konkretnem primeru je pri letnem popisu

7. 12. 2015 ugotovil napako na krmilni napravi in jo odpravil 10. 12. 2015 z zamenjavo le te. Ob tem pooblaščenec nasprotne stranke poudari, da med standardne naloge, ki jih distribucijski operater oziroma njegov pooblaščenec opravlja v okviru nalog vzdrževanja sodi predvsem;

- zagotavljanje merilnih naprav z veljavno overitvijo (pregled, umerjanje in overitev merilne naprave),
- enkrat letno obišče merilno mesto za potrebe pridobitve števnih stanj za potrebe izdelave obračuna – ravno v konkretnem primeru se je pri izvedbi te naloge ugotovila napaka krmilne naprave.

Pooblaščenec nasprotne stranke je tudi povedal, da je bila odmerjena količina v letu 2015 po VT registrirana ravno zaradi nedelovanja stikalne ure, ki ni preklapljala iz VT na MT in obratno, zaradi česar so sicer količine bile pravilno izmerjene, vendar zaradi okvare stikalne ure nepravilno registrirane. V zvezi z količinami, ki jih je stranka navedla v svoji tabeli, pooblaščenec nasprotne stranke meni, da so te količine zgolj predvidene na osnovi pretekle porabe ter pri tem poudari, da izmerjena količina predstavlja količino, ki je bila na merilnem mestu izmerjena v letu 2015, in jo je bil izvajalec primoran obračunati po 74. členu SPDO, zato ni nobene pravne osnove, da bi količino razdelili v razmerju, ki jo je stranka predlagala v tabeli. Pooblaščenec nasprotne stranke je v zvezi z izdanimi računi, ki jih je izdal njen dobavitelj ter obvestilom o odklopu uporabnika sistema št. z dne 3. 3. 2016, ki ga je izdal pooblaščen izvajalec del distribucijskega operaterja, povedal, da je dobavitelj izdal obračun na osnovi registriranih količin porabljene energije, ki jih je prejel od pooblaščenca distribucijskega operaterja. Prav tako je povedal, da gre v zvezi z izdanimi računi električne energije, ki jih je stranki izdal njen dobavitelj v tem delu za razmerje med uporabnikom in dobaviteljem, kamor pristojnost kot nasprotne stranke v tem postopku ne sodi.

Zapisnik št. z dne 22. 3. 2016 je bil posredovan stranki, ki se je o tem izjasnila v dopisu z dne 1. 4. 2016. V navedenem dopisu je stranka navedla, da je nična določba 74. člena SPDO in da ta ničnost izhaja iz določil Zakona o varstvu potrošnikov (v nadaljevanju ZVPot) ter pri tem izpostavila predvsem 23. člen v katerem je izrecno določeno, da se ne sme postavljati pogodbenih (splošnih) pogojev, ki so nepošteni do potrošnika, ker so sicer nični ter 24. člen, v katerem je primeroma naštetu, kdaj se šteje, da so pogodbeni pogoji nepošteni. Hkrati se je stranka sklicevala tudi na Obligacijski zakonik (v nadaljevanju OZ) ter določbo 121. člena, ki določa, da so nična določila splošnih pogojev, ki nasprotujejo samemu namenu sklenjene pogodbe ali dobrim poslovnim običajem tudi, če je splošne pogoje, ki jih vsebujejo, odobril pristojni organ. Ob tem je stranka navedla, da se uporabita oba zakona tako OZ kot ZVPot. Nadalje je stranka tudi navedla, da je razlogovanje glede tolmačenja 127. člena SPDO neutemeljeno, saj naveden člen ne povzema, da bi odjemalec z odločitvijo za dvotarifno merjenje nase prevzel odgovornost za pravilno delovanje stikalne ure. Stranka je v dopisu predlagala, da organ po izvedenem postopku ugotovi, da pri stranki obračunski podatki dejanske porabe za leto 2015 temeljijo na napačnih merilnih podatkih, ker bi morala biti v obračunu za kWh več odmerjena količina MT in za kWh manj odmerjena količina VT ter da se stranki vrne vse, kar je do sedaj preveč plačala za električno energijo, zlasti tudi EUR.

Stranka je z dodatnim dopisom z dne 14. 4. 2016 organ obvestila, da je dne 14. 4. 2016 plačala tudi tekoči račun za elektriko za mesec marec 2016, h kateremu je prištet še pretekli dolg v višini EUR in da je do sedaj morala dejansko poplačati že celoten

obravnavan znesek EUR, pri čemer je vračilo tega zneska tudi predmet tega postopka. K temu je predložila dokazilo o plačilu v višini EUR.

Prejeta dopisa je organ posredoval, da se seznanijo z njegovo vsebino ter o tem izreče.

..... je v dopisu št. z dne 15. 4. 2016 podal odgovor, v katerem je ponovno zavrnil navedbe stranke, da je določba 74. člena SPDO nična, saj se skladno z določbami 518. in 553. člena EZ-1 do izdaje novega podzakonskega akta, še vedno uporablja in jo je distribucijski operater skladno z načelom enakopravne uporabe vseh uporabnikov v RS, dolžan spoštovati. Nadalje je pojasnil, da je določbo 127. člena SPDO treba brati v povezavi s 74. členom SPDO, ter da je bila ta določba povzeta v ta akt v času, ko se je uvajal dvotarifni sistem merjenja porabe električne energije pri uporabnikih in je veljal kot možnost izbire vsakega uporabnika, da s tem načinom merjenja, prevzame v strošek tudi nabavo za to potrebne merilne opreme, kamor sodi stikalna ura, in zato uporabnik z odločitvijo za dvotarifni sistem merjenje porabe električne energije, prevzema tudi odgovornost za pravilno delovanje stikalne ure (pravilen preklop med višjo in nižjo tarifo skladno s tarifnimi časi). Nadalje je v dopisu tudi navedel, da je primoran spoštovati določilo 74. člena SPDO kot podzakonskega akta, kjer je jasno opredeljeno, da se količine električne energije obračunajo tako, kot je izmeril števec. V dodatnem odgovoru št, z dne 28. 4. 2016 je samo ponovno povzel vsa pojasnila, ki jih je tekom postopka že podal.

Stranka je v svoj odgovor v dopisu z dne 4. 5. 2016 navedla le, da vztraja pri svojih navedbah in dokazih, da bo zakonska razmejitev pristojnosti med distribucijskim operaterjem in dobaviteljem stvar pravne presoje organa ter da je bistvo te zadeve ničnost 74. člena SPDO ter napačno posredovanje količin električne energije (z napačnim deležem višje (VT) in manjše tarife (MT) izbranemu dobavitelju električne energije, ki je posledično stranki izstavil napačen obračun in nadaljnje račune.

Organ je v obravnavani zadevi preučil zahtevo stranke, vse navedbe in predložena dokazila, s katerimi je stranka dokazovala dejstva. Na podlagi dejanskega stanja, ugotovljenega v posebnem ugotovitvenem postopku in dokazov, na katerega je le to oprto ter ob uporabi zakonskih in podzakonskih predpisov, ki se nanašajo na obravnavano zadevo, organ ugotavlja, da je bistveno vprašanje, katerega je treba rešiti v konkretnem upravnem postopku, ali je distribucijski operater tj. oz. njegov pogodbeni izvajalec nalog za obdobje nepravilnega delovanja preklopa tarife izvedel pravilen obračun količin električne energije skladno s 74. členom SPDO.

Stranka v svoji zahtevi navaja, da je bistvo konkretne zadeve, da je 74. člen SPDO ničen, zaradi česar je posledično napačen obračun količin električne energije in tudi napačno posredovanje podatkov o količinah porabljene električne energije izbranemu dobavitelju električne energije, tj., ki je posledično stranki izstavil napačen obračun ter nadaljnje račune, za katerih odločanje organ sicer ni pristojen.

Organ pri tem najprej pojasnjuje, da za odločanje v zvezi z izdanimi računi električne energije, ki jih je stranki izdal njen dobavitelj ni pristojen, saj gre za vprašanje, ki ga mora stranka rešiti v pritožbenem postopku s svojim dobaviteljem. Po določbah EZ-1 so namreč naloge glede dobave in izdaje računov, ki jih za uporabnike sistema izvaja izbrani dobavitelj električne energije, ki opravlja tržno dejavnost, ločene od nalog izvajalca distribucijskega operaterja, ki opravlja dejavnost gospodarske javne službe. Je pa res, da račun (ki ga izda izbrani dobavitelj) temelji na merilnih podatkih, ki jih mora skladno z 33.a členom Uredbe o načinu izvajanja gospodarske javne

službe dejavnost systemskega operaterja distribucijskega omrežja električne energije in gospodarske javne službe dobava električne energije tarifnim odjemalcem (Ur. l. RS, št. 117/04, 23/07 in 17/14 - EZ-1, v nadaljevanju uredba) poslati dobavitelju električne energije, saj jih ta med drugim potrebuje za obračun dobavljene električne energije. Dobavitelj in distribucijski operater pa lahko skleneta pogodbo o plačevanju uporabe omrežja, s katero se dogovorita, da dobavitelj (po predhodnem dogovoru z uporabnikom sistema) prevzame obveznost plačevanja omrežnine za posamezno prevzemno predajno mesto, ter uporabniku tako izstavi en račun skladno s četrtem odstavkom 114. člena EZ-1, v katerem je zajeta tako poraba električne energije, kot tudi omrežnina tj. znesek, ki ga je za uporabo sistema elektrike dolžan plačati uporabnik sistema. Ker se zahtevek stranke dotika tudi obračuna omrežnine in merilnih podatkov, je organ po vsebini proučil ta del.

V zvezi z zatrjevano ničnostjo 74. člena SPDO organ navaja, da so bili SPDO izdani na podlagi takrat veljavnega četrtega odstavka 70. člena Energetskega zakona (Uradni list RS 27/07 - uradno prečiščeno besedilo 70/08 22/10 37/11 - odl. US 10/12 94/12 - ZDoh-2L 17/14 - EZ-1), ki je določal, da Splošne pogoje za dobavo in odjem električne energije iz prenosnega in distribucijskega omrežja in zemeljskega plina iz prenosnega omrežja sprejme po javnem pooblastilu systemski operater po pridobitvi soglasja vlade. Vlada je izdala soglasje po predhodni pridobitvi mnenja Agencije za energijo. SPDO so bili izdani po pridobitvi soglasja Vlade Republike Slovenije, ki ga je izdala s sklepom št. 36001-8/2007/4 z dne 27. 12. 2007 po predhodni pridobitvi mnenja Javne agencije Republike Slovenije za energijo z dne 13. 11. 2007. Pri tem organ pojasnjuje, da ti SPDO predstavljajo splošni akt za izvrševanje javnih pooblastil in jih nikakor ni mogoče enačiti s splošnimi pogoji, ki jih kot take opredeljujeta Obligacijski zakonik (Uradni list RS, št. 97/07 - uradno prečiščeno besedilo, v nadaljevanju OZ) ter Zakon o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14 in 19/15, v nadaljevanju ZVPot). Splošni pogoji, ki jih določata OZ (121. člen) in ZVPot (22. do 24. člen) in na katere določbe se v samem postopku sklicuje stranka, so namreč tisti pogodbeni pogoji, ki so namenjeni sklenitvi pravnega posla in jih določi ena izmed pogodbenih strank ter so bodisi vsebovani v formulirani pogodbi bodisi, da se pogodba nanje sklicuje ter dopolnjujejo posebne dogovore med pogodbenikoma. Res je sicer, da ZVPot v 23. členu določa, da podjetje ne sme postavljati pogodbenih pogojev, ki so nepošteni do potrošnika, ker so sicer nični, vendar pa organ poudarja, da gre po teh določbah za splošne pogodbene pogoje ki so sestavni del pogodbe in ne »splošne pogoje« kot splošni akt za izvrševanje javnih pooblastil, kar SPDO dejansko tudi so. SPDO so sicer z uveljavitvijo EZ-1 bili razveljavljeni, vendar pa se uporabljajo do uveljavitve novih podzakonskih predpisov oziroma splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil, izdanih na podlagi EZ-1, zaradi česar jih je organ skladno z načelom zakonitosti dolžan upoštevati. Skladno z določbo 6. člena ZUP namreč organ odloča v upravni zadevi po zakonu, podzakonskih predpisih in splošnih aktih, izdanih za izvrševanje javnih pooblastil, kar pomeni, da je vezan na te predpise in ni pooblaščen za presojo skladnosti predpisov, niti za izvzetje določenega predpisa razen v primerih, če bi šlo za očitno nasprotje med zakonom in podzakonskim predpisom (v konkretnem primeru je to med EZ-1 in SPDO). Šele v primeru, če bi identično pravico ali obveznost EZ-1 in SPDO urejala različno, bi organ lahko uporabil določbe zakona kot višjega predpisa, kar pa v konkretnem primeru ne pride v poštev, saj EZ-1 načina obračuna količin električne energije pri uporabnikih z dvotarifnim merjenjem električne energije v primeru nedelovanja oz. okvare stikalne ure ne določa.

Vsled navedenega organ ne more slediti zahtevi stranke, ki navaja da je 74. člen SPDO ničen, zato je odločil tako, kot sledi iz 1. točke izreka te odločbe in k temu dodatno pojasnjuje, kot sledi.

V konkretnem primeru je oz. njegov pogodben izvajalec nalog tj. pri rednem letnem popisu dne 7. 12. 2015 ugotovil napako - okvaro stikalne ure, ko ni deloval preklon tarife med višjo tarifo (VT) in manjšo tarifo (MT) in jo dne 10. 12. 2015 tudi odpravil s tem, ko je zamenjal krmilno napravo. Z navedbo, da ni deloval preklon med manjšo in višjo tarifo, ker je bila krmilna naprava v okvari, se stranka tudi strinja. Ker je ugotovljeno, da je v obravnavanem primeru prišlo do okvare krmilne naprave (stikalne ure), je ravnal pravilno, ko je za merjenje obračunskih količin pri uporabniku upošteval 74. člen SPDO, po katerem se pri uporabnikih z dvotarifnim merjenjem električne energije količine električne energije obračunajo tako, kot jih je izmeril števec, ne glede na pravilnost delovanja krmilne naprave. Pri navedenem je oz. njegov pogodben izvajalec nalog tj., za obdobje nepravilnega delovanja preklopa tarife izvedel obračun količin električne energije na osnovi podatkov o količinah izmerjene električne energije, z deležem višje tarife (VT) in manjše tarife (MT) v posameznem obračunskem obdobju. Navedeni podatki so razvidni iz Tabele obračunane porabe električne energije v obdobju od 6. 1. 2009 do 5. 2. 2016, priloženi dopisu z dne 4. 3. 2016. Ti podatki o registriranih količinah porabljenе električne energije na merilnem mestu št., so bili posredovani izbranemu dobavitelju tj., kot osnova za izdajo obračuna. Kot osnova za obračun je pooblaščen izvajalec nalog,, upošteval razpoložljive količine, ki jih je posredoval dobavitelju in so predstavljale osnovo za pripravo obračunskih podatkov. Glede na navedeno, organ ugotavlja, da so tako bile posredovane pravilne količine porabljenе električne energije izbranemu dobavitelju.

V zvezi z odgovornostjo za delovanje stikalne ure pa organ pojasnjuje, da mora SODO na podlagi prvega odstavka 127. člena SPDO med drugim zagotavljati tudi brezhibno delovanje stikalnih ur in je o ugotovljenih nepravilnostih dolžan v 8 dneh obvestiti uporabnika. Vendar pa drugi odstavek navedenega člena določa tudi, da če uporabnik ugotovi, da stikalna ura ali sprejemnik mrežne tonske komande, ki krmili njegov dvotarifni števec, ne deluje, prehitveva ali zaostaja za več kot eno uro od srednjeevropskega časa oziroma zimskega ali letnega časa, je dolžan o tem obvestiti SODO. Tretji odstavek navedenega člena nadalje določa, da mora SODO nastaviti ali zamenjati stikalne ure najpozneje v osmih delovnih dneh po prejemu obvestila, kar je v konkretnem primeru tudi storil. Iz navedenega člena je tako razbrati, da je odgovornost za brezhibno delovanje stikalne ure sicer na strani SODO, vendar pa je določena tudi dolžnost in s tem odgovornost uporabnika, da o kakršni koli napaki stikalne ure obvesti SODO, kar nakazuje na to, da naj/mora odjemalec tudi sam občasno kontrolira ali stikalna ura deluje pravilno (deljena odgovornost).

Pooblaščenec pooblaščenega izvajalca nalog distribucijskega operaterja, je na ustni obravnavi dne 22. 3. 2016 priglasil stroške prihoda na ustno obravnavo na razdalji (potni stroški).

Skladno s prvim odstavkom 113. člena ZUP grede stroški, ki nastanejo organu ali stranki med postopkom ali zaradi postopka, v breme tistega, na katerega zahtevo se je postopek začel. Če je v postopku udeleženi dvoje ali več strank z nasprotujočimi si interesi, krije skladno s prvim odstavkom 114. člena ZUP stroške stranka, ki je povzročila postopek, pa se je ta končal v njeno škodo. Ker stranka s svojo zahtevo pri organu ni uspela, je dolžna kriti svoje potne stroške in potne stroške, ki jih je na ustni

obravnavi priglasil pooblaščenec nasprotne stranke, kot to izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

Skladno s 15. členom Pravilnika o stroških v upravnem postopku (Uradni list RS, št. 86/05, v nadaljevanju Pravilnik) se povrnitev potnih stroškov strank odmeri v skladu s 3. do 7. členom Pravilnika. Skladno s prvim odstavkom 4. člena Pravilnika se potni stroški povrnejo za potovanje po najkrajši poti in z najcenejšim prevoznim sredstvom. Višina stroškov za prevoz se skladno z drugim odstavkom 5. člena Pravilnika ugotavlja z vozovnico ali na drug primeren način (npr. s potrdilom prevoznika, veljavnim cenikom). Po veljavnem ceniku Slovenskih železnic na dan izdaje te odločbe znaša cena enosmerne vozovnice na relaciji EUR. Tako znaša višina potnih stroškov pooblaščenca nasprotne stranke, ki se je udeležil ustne obravnave v tem postopku, skupaj EUR. Naveden znesek je stranka dolžna povrniti družbi, v roku 15 dni od dneva dokončnosti te odločbe, kot je to določeno v točki 2. izreka te odločbe.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper to odločbo je dopusten upravni spor, ki se sproži z vložitvijo tožbe v 30 dneh po prejemu te odločbe, in sicer neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana ali na zunanjih oddelkih ustavnega sodišča, glede na sedež ali prebivališče tožnika, lahko pa se pošlje navedenemu sodišču po pošti. Šteje se, da je bila tožba vložena pri sodišču tisti dan, ko je bila priporočeno oddana na pošto. Tožba se vloži v toliko izvodih kolikor je strank v postopku. Tožbi je treba priložiti upravni akt, ki se izpodbija, v izvorniku, prepisu ali kopiji.

V upravnem sporu je na podlagi Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 – odl. US, 19/15 – odl. US in 30/16) ob vložitvi tožbe potrebno plačati sodno takso in sicer po tarifni številki 6111 v znesku 148 evrov. Taksa se plača na transakcijski račun sodišča, št. 01100-8450088976.

